

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13018/2025
30.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Марине Милановић, Татјане Ђурица и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА ... из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ... и ЖЖ из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат у ..., против туженог ЈКП „Услуга“ Озаци, чији је пуномоћник Петар Мијановић, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 262/25 од 16.04.2025. године, у седници одржаној 30.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 262/25 од 16.04.2025. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 262/25 од 16.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 2745/21 од 17.12.2024. године, одбијени су тужбени захтеви тужилаца који су тражили да се обавезе тужени да им исплати износ од по 4.000,00 динара са затезном каматом од 31.08.2018. године до исплате, као и захтев да се тужени обавезе да им накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 85.500,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 262/25 од 16.04.2025. године, одбијена је жалба тужилаца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. ст. 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23 – др.закон, у даљем тексту ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцима на име трошкова одржавања водомера у периоду од јула 2018. године до децембра 2020. године. Побијаном другостепеном одлуком одбијен је као неоснован тужбени захтев с обзиром да је у спорном периоду постојао правни основ по коме је тужени наплаћивао предметну накнаду, садржан у члану 56. став 1. тада важеће Одлуке о комуналним делатностима Општине Оџаци („Службени лист Општине Оџаци“ бр. 16/12...8/16), која одредба није проглашена неуставном или незаконитом, а престала је да важи 09.12.2020. године ступањем на снагу Одлуке о снабдевању водом за пиће од 01.12.2020. године („Службени лист Општине Оџаци“ бр. 25/20).

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужилаца не указује на одређена правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана за која постоји потреба да се размотре у овој парници, нити постоји потреба за новим тумачењем права или неуједначена судска пракса. Ревизијом се не указује на супротне одлуке донете по тужбама са истим чињеничним и правним основом, већ се оспорава утврђено чињенично стање.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате је поднета 01.07.2021. године. Вредност предмета спора је по тужби сваког од тужилаца 4.000,00 динара, и поступак је вођен по правилима парнице у спору мале вредности.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се у погледу дозвољености ревизије има применити одредба члана 479. став 6. ЗПП, којом је прописано да против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужилаца није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**